

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2471

Warszawa, 9 września 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Arkadiusza Litwińskiego.

(-) Tadeusz Arkit; (-) Paweł Arndt; (-) Bogdan Bojko; (-) Krzysztof Brejza;
(-) Andrzej Buła; (-) Zbigniew Chlebowski; (-) Janusz Dziecioł; (-) Arkady Fiedler;
(-) Krzysztof Gadowski; (-) Stanisław Gawłowski; (-) Tomasz Głogowski;
(-) Mariusz Grad; (-) Roman Kaczor; (-) Andrzej Kania;
(-) Sebastian Karpiniuk; (-) Grzegorz Karpiński; (-) Jarosław Katulski;
(-) Jan Kaźmierczak; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Tadeusz Kopeć;
(-) Jacek Kozaczyński; (-) Agnieszka Kozłowska-Rajewicz;

(-) Marek Krzakała; (-) Stanisław Lamczyk; (-) Izabela Leszczyna; (-) Arkadiusz Litwiński; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Janusz Mikulicz; (-) Aldona Młyńczak; (-) Czesław Mroczek; (-) Joanna Mucha; (-) Jan Musiał; (-) Witold Namysłak; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Janina Okragły; (-) Danuta Olejniczak; (-) Konstanty Oświęcimski; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Sławomir Preiss; (-) Damian Raczkowski; (-) Grzegorz Roszak; (-) Andrzej Ryszka; (-) Jan Rzymelka; (-) Henryk Siedlaczek; (-) Miron Sycz; (-) Bożena Szydłowska; (-) Krzysztof Tyszkiewicz; (-) Cezary Urban; (-) Monika Wielichowska; (-) Norbert Wojnarowski; (-) Ewa Wolak; (-) Adam Wykręt.

**Ustawa
z dnia ...**

o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ opracowujący projekty dokumentów, o których mowa w art. 46 pkt 1 i 2, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli uzna, że realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.”;

2) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Organem właściwym w sprawach opiniowania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest:

1) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w przypadku dokumentów opracowywanych i zmienianych przez naczelne lub centralne organy administracji rządowej;

2) regionalny dyrektor ochrony środowiska - w przypadku dokumentów innych niż wymienione w pkt 1.

2. W przypadku opiniowania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko dokumentu, którego planowana realizacja obejmuje obszar dwóch województw, opinię wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. oraz ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

znajduje się większa część terenu, na którym ma być realizowany ten dokument, w porozumieniu z zainteresowanym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

3. W przypadku opiniowania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko dokumentu, którego planowana realizacja wykracza **poza obszar dwóch** województw, opinię wydaje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”;

3) w art. 63 dodaje się ust.5 i ust. 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.”;

4) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10 i 14, powinien:

1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9 i pkt 11-13, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane;

2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9 i pkt 11-13, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane.”;

5) w art. 69 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje zażalenie”.

6) w art. 72:

a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, polegających na odstąpieniu od zatwierdzonego projektu budowlanego dotyczącym:

a. charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji,

b. zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne

- które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Termin, o którym mowa w ust. 3, może ulec wydłużeniu o 2 lata, na wniosek strony, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do wydania postanowienia w sprawie wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy jest organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach”.

c) po ust. 4 dodaje się ust 4a w brzmieniu:

„4a.Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, przysługuje zażalenie.”

d) uchyla się ust.7;

7) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji.

2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.”;

8) w art.74 ust.1 uchyla się w pkt.6;

„6) uchylony”

9) w art.74 dodaje się ust.1a i ust.1b w brzmieniu:

„1a.W przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wypis z ewidencji gruntów obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”.

„1b. W przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wypis z ewidencji gruntów obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać

przedsięwzięcie przedkłada się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne. Jeżeli postanowienie stwierdza obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stosuje się ust.1a”.

10) w art.75 ust.1 pkt.1 dodaje się lit.g) w brzmieniu;

„lit. g) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w literach a)-d).”

11)w art. 84 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 1, właściwy organ nie określa uwarunkowań, o których w art. 82 ust. 1”.

12)art. 87 otrzymuje brzmienie:

"Art. 87. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach”.

13)w art. 88 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływania przedsięwzięcia na środowiska.”;

14) do art. 130 dodaje się ust.4 w brzmieniu:

„Art.130 ust.4 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska podlega Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska”.

15)w art. 153 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 1, wydane przez:

- 1) ministra właściwego do spraw środowiska oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska - nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- 2) wojewodów, marszałków województw, organy inspekcji sanitarnej, dyrektorów urzędów morskich, starostów oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska - nie przysługuje zażalenie.”;

16)po art. 155 dodaje się art. 155a w brzmieniu:

"Art. 155a. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanej na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 144.

17) art.156 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 156. W odniesieniu do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, starostowie wykonują zadania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, w zakresie dotyczącym opinii w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzgadniania warunków realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

18)po art. 156 dodaje się art. 156a w brzmieniu:

„Art.156a. W sprawach wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed upływem terminu, o którym mowa w art.156, organem właściwym do czasu zakończenia postępowania pozostaje starosta”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.²⁾) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.³⁾) uchyla się art. 381.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych - wojewoda;”

2) w art. 53 w ust. 4 pkt 10a otrzymuje brzmienie:

„10a) wojewodą, marszałkiem województwa oraz starostą w zakresie zadań rządowych albo samorządowych, służących realizacji inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 - w odniesieniu do terenów, przeznaczonych na ten cel w planach miejscowych, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52 ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) umyślnego płoszenia i niepokojenia mogącego mieć znaczący wpływ na stan zachowania populacji gatunku;”;

2) do art.56 dodaje się w ust.4 pkt 4a):„4a) wynikają z innych koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska, lub”

3) w art.56 ust.4a otrzymuje nowe brzmienie:

„4a. Zezwolenie, o którym mowa w ust.4 pkt.4a w przypadku gatunków ptaków może być wydane wyłącznie na odstępstwo od zakazu określonego w art. 52 ust.1 pkt 4 .

4) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości może nastąpić, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, po uzyskaniu zezwolenia wydanego przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta na wniosek posiadacza nieruchomości. Jeżeli posiadacz nieruchomości nie jest właścicielem - do wniosku dołącza się zgodę jej właściciela.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta wydaje zezwolenie, o którym mowa w ust.1, w obrębie pasa drogowego drogi publicznej, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.”.

2b. Niewyrażenie stanowiska w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu zezwolenia, o którym mowa w ust. 2a, przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska uznaje się za uzgodnienie zezwolenia.”.

Art. 6. Do spraw wszczętych na podstawie art. 72 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie ustawy, a niezakończonych wydaniem decyzji ostatecznej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865 Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1065, Nr 199, poz. 1027, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286 oraz z 2008 r. Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1327 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

UZASADNIENIE

Wyjaśnienie celu ustawy

Proponowane zmiany mają charakter doprecyzowujący, porządkujący oraz usprawniający funkcjonowanie systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Ponadto w projekcie ustawy przewiduje się zmianę ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wprowadzającą dla regionalnego dyrektora ochrony środowiska kompetencję do uzgadniania zezwoleń na usuwanie drzew i krzewów w obrębie pasa drogowego.

Przedstawienie stanu obecnego

1) W obecnym stanie prawnym odstępienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 może mieć miejsce jedynie w stosunku do polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji, wyznaczających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

2) Obecnie obowiązujące przepisy nie regulują sytuacji, w której opiniowane w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko dokumenty, których planowana realizacja obejmuje obszar dwóch lub więcej województw.

3) Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie przewiduje obecnie, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, możliwości zawieszenia tego postępowania do czasu złożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

4) Obowiązująca ustawa w art. 67 pomija, wskazania dla raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzanego w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego

5) Wnioskodawcy składając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obowiązani są do przedłożenia, w dniu składania takiego wniosku, wypisów z ewidencji gruntów obejmujących teren na którym planuje się realizację przedsięwzięcia

6). Ustawa nie określa sposobu w jaki następuje wydłużenie 4-letniego terminu do składania wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-14, od dnia kiedy decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

7) Ustawa nakłada obowiązek złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000, jeżeli przedsięwzięcie, dla którego została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-13, może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000.

8). ustawa nie daje podstaw do przenoszenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na inny podmiot

9) ustawa nie przewiduje odstąpienia od wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane polegających na odstąpieniu od zatwierdzonego projektu budowlanego dotyczącym charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji oraz zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne - które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

10) brak przepisu wyjaśniającego relację art. 87 ustawy i art. 155 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

10 a) wprowadzenie w art.130 ust. 4 jest niezbędne do wykonywania działań kontrolnych i nadzoru w ramach wykonywanych zadań przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

11) Ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko uregulowane w dziale 4 zmienianej ustawy odbywa się w ramach prowadzonych postępowań o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 (tj decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych) oraz art. 72 ust. 1 pkt 10 (tj. decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej). Z treści art. 88 ust. 4 wynika de facto możliwość zawieszenia prowadzonego postępowania w celu zakończenia czynności (zakończenia oceny oddziaływania na środowisko) prowadzonych w ramach zawieszonych postępowań.

12)art.156 wprowadzał dla starostów roczny termin od dnia wejścia w życie ustawy dotyczący wykonywania zadań regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie wskazanym w niniejszym artykule. W praktyce termin ten okazuje się niewystarczający na zakończenie trwających postępowań przed starostami.

13)brak przepisów przejściowych dotyczących wszczętych i nie zakończonych spraw przed starostą wynikających z art. 156 powołanej ustawy.

14) z dotychczasowej praktyki stosowania przepisów zmienianej ustawy wynika niejasność co do zakresu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku, o którym mowa w art. 84 tj. gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

15) Zmieniana ustawa w obecnym brzmieniu nie wymienia decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz postanowień regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, wydanych na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie obowiązującej ustawy, jako niepodlegających procedurze odwoławczej, co powoduje niejasności interpretacyjne w tym zakresie.

16) brak jest przepisów określających, w jakim trybie może być zmieniana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana na podstawie ustawy – Prawo ochrony środowiska.

14a) *ust. 4 pkt 4a*

Czynności, na które może być wydane zezwolenie ze względu na nadrzędny interes publiczny obecnie odnoszą się jedynie do zwierząt i są to: wybieranie, posiadanie i przetrzymywanie jaj, fotografowanie, filmowanie i obserwacje mogące powodować płoszenie lub niepokojenie a także przemieszczania urodzonych i hodowanych w niewoli do stanowisk naturalnych. Wprowadzenie niniejszego zapisu jest konieczne ze względu na fakt, że w obecnej ustawie brak jest zapisu umożliwiającego wydanie zezwolenia na min. niszczenie siedlisk, zabicie czy płoszenie zwierząt lub niszczenie roślin ze względu na nadrzędny interes publiczny.

Zgodnie z Dyrektywą Ptasia, odstępstwo dot. nadrzędnego interesu publicznego może dotyczyć niszczenia i pogarszania stanu siedlisk ptaków; jak również takich czynności jak: preparowanie, chów i hodowla oraz wwóz i wywóz, dla których to odstępstwo nie będzie miało zastosowania.

ust. 4 pkt 6)

Obecnie dla gatunków objętych ochroną częściową zawężona jest lista możliwości wydania zezwolenia, w tym np. na redukcję ich liczebności.

Błąd ten jest oczywistą omyłką, a odstępstwo powinno dotyczyć zarówno gatunków objętych ochroną częściową jak i ściśłą.

17) ustawa z dnia z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (art. 29 ust.3) klasyfikuje wszystkie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony, jako przedsięwzięcia wymagające pozwolenia na budowę.

18) zgodnie z art. 381 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. **Prawo ochrony środowiska** organem ochrony środowiska właściwym w sprawach postępowania w sprawach oceny oddziaływania na środowisko dla planów i programów, o których mowa w ustawie, jest minister właściwy do spraw środowiska - w stosunku do postępowań przeprowadzanych przez centralny organ administracji rządowej oraz wojewoda - w stosunku do pozostałych postępowań.

19) Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym decyzje w sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego decyzje w odniesieniu do inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

20) Obecnie, w zakresie katalogu zakazów które mogą być wprowadzane w stosunku do zwierząt objętych ochroną gatunkową istnieje szeroki zakaz umyślnego płoszenia i niepokojenia.

21) w obecnym stanie prawnym regionalny dyrektor nie bierze udziału w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości w obrębie pasa drogowego drogi publicznej.

22) brak przepisów przejściowych dotyczących postępowania wszczętego na podstawie art. 72 ust. 7 ustawy.

Oczekiwane skutki gospodarcze, społeczne, finansowe i prawne.

ad. 1 Zmiana do art. 48 ust. 1 ma na celu umożliwienie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko także w przypadku dokumentów wymienionych w art. 46 ust. 1, tj. koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego.

Z uwagi na szczególnie charakter ochronny obszarów Natura 2000 projekt w art. 48 ust. 2 wyłącza możliwość odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania w odniesieniu do niewielkich modyfikacji projektów dokumentów, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000.

ad. 2 W art. 57 proponuje się dodanie nowych ustępów, określających kompetencje do wydania opinii w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, których realizacja wykracza poza obszar jednego województwa.

W przypadku gdy opiniowanie dotyczy dokumentu, którego realizacja obejmuje obszar dwóch województw opinię będzie wydawał regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się większa część terenu, na którym będzie realizowany dokument, w porozumieniu z zainteresowanym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Natomiast w przypadku gdy opiniowanie dotyczy dokumentu, którego realizacja wykracza poza obszar dwóch województw opinię wydaje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

ad. 3 W art. 63 ust. 5 i 6 wprowadza się zmiany umożliwiające zawieszeniu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dotyczącego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Jest to analogiczne rozwiązanie jak obowiązujące już na podstawie art. 69 ust. 4 zawieszenie postępowania dotyczącego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

ad. 4 Zmiany proponowane w art. 67 mają na celu korektę błędnych przywołań wprowadzonych w art. 36 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego.

ad. 5 Jedynym zainteresowanym w sprawie zawieszono postępowania dotyczącego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca. Przepis ten ma na celu przyspieszenie prowadzonej procedury. (dot. art. 69 ust. 5). W ust. 6 nakłada się na wnioskodawcę obowiązek złożenia wypisu z ewidencji gruntów w momencie przedłożenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przepis ten wyeliminuje konieczność aktualizowania takich wypisów w przypadku gdyby były one składane, tak jak tego wymaga obecnie ustawa, w dacie składania wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

ad. 6 propozycja ta wskazuje sposób w jaki organ rozstrzyga o możliwości wydłużenie 4-letniego terminu do składania wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-14, od dnia kiedy decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o 2 lata, na podstawie przesłanek wskazanych w art. 72 ust. 4

ad. 7 propozycja eliminuje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w związku z zakończeniem procedury wyznaczania obszarów Natura 2000.

ad. 8 zmiana umożliwi przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na inny podmiot jeżeli przyjmie on warunki zawarte w przenoszonej decyzji. Zmiana ta będzie dużym udogodnieniem dla podmiotów realizujących przedsięwzięcia wymagające uzyskania takiej decyzji.

ad. 9 Zmiana przewidziana w art. 72 dotyczy powiększenia katalogu sytuacji w których nie jest konieczne uzyskanie decyzji środowiskowej. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie będzie się stosowało także w przypadku zmian do decyzji wydawanych na podstawie ustawy – Prawo budowlane, o których mowa art. 72 ust. 1 pkt 1 zmienianej ustawy, polegających na odstąpieniu od zatwierdzonego projektu budowlanego w zakresie charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego (kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji) oraz zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne.

Ad. 10 Zmiana ma na celu wyjaśnienie realcji art. 87 ustawy do art. 155 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Wyłącza się zastosowanie art. 155 Kpa w odniesieniu do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ad. 11 Proponowana zmiana pozwoli zawiesić prowadzone postępowanie w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10, w ramach którego przeprowadzana jest ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

ad 12) Dodaje się przepis przejściowy, zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed starostą postępowania rozpoczęte na podstawie art.156 toczą się do czasu ich zakończenia przed tym organem. Celem wprowadzenia tego artykułu jest uniknięcie przekazywania toczących się już spraw przed starostami innym organom, co mogłoby spowodować zbyt duże przesunięcia lub opóźnienia w realizacji poszczególnych procesów inwestycyjnych.

Ad13) Proponowana zmiana terminu z roku na dwa lata od dnia wejścia w życie ustawy dla starostów, którzy wykonują zadania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie wskazanym w art. 156 ma na celu wydłużenie okresu czasowego na zakończenie trwających postępowań przed starostami.

ad.14. zmiana zawarta w art. 84 ust. 1 a ma charakter porządkujący.

ad. 15. Zmieniany w art. 153 przepis przejściowy ma na celu wyeliminowanie wątpliwości co do zakresu postanowień wydanych w sprawach wszczętych jeszcze na podstawie przepisów ustawy z dnia – Prawo ochrony środowiska a nie zakończonych decyzją ostateczną , od których nie przysługuje zażalenie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

ad.16 Dodaje się przepisy umożliwiające dokonanie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej na podstawie ustawy – Prawo ochrony środowiska w trybie obecnie obowiązujących przepisów.

ad. 17 Zmiana do art. 29 ust. 3 – Prawa budowlanego wyłącza z katalogu przedsięwzięć, które będą wymagały pozwolenia na budowę, te dla których nie stwierdzono obowiązku

przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub na obszar Natura 2000.

ad.18.Uchylenie art. 381 ustawy Prawo ochrony środowiska ma charakter porządkujący. Zgodnie z uchylanym przepisem organami ochrony środowiska właściwymi w sprawach postępowania w sprawach oceny oddziaływania na środowisko dla planów i programów, o których tam mowa, są minister właściwy do spraw środowiska oraz wojewoda,. Kompetencje w tym zakresie są obecnie w sposób odmienny uregulowane w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

ad. 19.Zmiana zaproponowana w art. 51 ust. 1 pkt ustawy z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma na celu wskazanie organu właściwego dla wydania decyzji w sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych. Zmiana właściwości organu z wojewody na regionalnego dyrektora ochrony środowiska została błędnie dokonana w *ustawie o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (ustawa ooś)*. Powyższa poprawka ma na celu przywrócenie stanu sprzed zmiany dokonanej w ustawie ooś.

ad.20 Zmiana proponowana do art. 52 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r . o ochronie przyrody ma na celu umożliwienie racjonalnej gospodarki leśnej, która z założenia nie powinna mieć znaczącego wpływu na stan zachowania populacji gatunku. Działań podejmowanych w ramach planów urzędzenia lasu nie będzie można wówczas uznać za sprzeczne z prawem z zakresu ochrony przyrody. W przypadku działań z zakresu gospodarki leśnej, mogących znacząco oddziaływać na okazy gatunków chronionych i ich siedlisk, wymagane jest uzyskanie indywidualnego zezwolenia na odstępstwo od zakazów w stosunku do zwierząt objętych ochroną, wydawane na podstawie art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody. Za działania takie należy rozumieć umyślne naruszanie zakazów z zakresu ochrony gatunkowej podczas wykonywania czynności stojących w sprzeczności z planem urzędzenia lasu, który to został przyjęty w procedurze oceny oddziaływania na środowisko.

ad. 21. w art. 83 ustawy o ochronie przyrody wprowadza się obowiązek dla wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, uzgodnienia zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów w obrębie pasa drogowego drogi publicznej z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Ad. 22 Dodaje się przepis przejściowy, zgodnie z którym do spraw wszczętych na podstawie art. 72 ust. 7 ustawy przed dniem wejścia w życie nowelizacji, a niezakończonych wydaniem decyzji ostatecznej, stosuje się przepisy dotychczasowe – co jest integralnie związane z usunięciem ust. 7 w art. 72.

Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektu ustawy nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 28 września 2009 r.

BAS-WAL-1843/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku
i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska
oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych
ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Arkadiusz Litwiński)
z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy” przewiduje zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku”,
- 2) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r., Nr 156, poz. 118 ze zm.),
- 3) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm.),
- 4) ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 ze zm.),
- 5) ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 ze zm.).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ocena zgodności projektu ustawy z prawem UE wymaga w pierwszym rzędzie wskazania przepisów unijnych odnoszących się do materii regulowanej projektem ustawy. Przepisy te ujęto w:

- 1) dyrektywie Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz. Urz. WE L 175 z 5.7.1985 r., str. 40, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 1, str. 248);
- 2) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.7.2001 r., str. 30, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 6, str. 157);
- 3) dyrektywie Rady nr 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.7.1992 r., str. 7, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 2, str. 102) (dyrektywa habitatowa);
- 4) dyrektywie Rady nr 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 103 z 25.4.1979 r., str. 1, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 1, str. 98) (dyrektywa ptasia).

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa UE

3.1. Uwagi ogólne

Przed przystąpieniem do oceny zgodności przepisów projektu ustawy z przepisami dyrektyw z zakresu ochrony środowiska należy zaznaczyć, że brak prawidłowej implementacji przepisów tych aktów prawnych do polskiego prawodawstwa doprowadził do wszczęcia przez Komisję postępowania o naruszenie przez Polskę prawa WE w trybie art. 226 TWE (postępowanie nr 2006/2281). Komisja w administracyjnej części postępowania, poprzedzającej wniesienie skargi do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS), przedstawiła Polsce uzasadnioną opinię, w której zarzuciła m.in. nieprawidłową implementację dyrektyw 85/337/EWG¹, 2001/42/WE i 92/43/EWG. Polska, chcąc wypełnić obowiązki wdrożeniowe i uniknąć sądowego etapu postępowania, przyjęła ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku. Jako że Komisja nie podjęła następnych kroków proceduralnych i nie wniosła skargi do ETS, przyjąć można, że działania transpozycyjne doprowadziły do poprawnej implementacji ww. dyrektyw do porządku krajowego. Konstatacja ta jest o

---

¹ Zarzuty Komisji dotyczyły m.in. nieprawidłowej transpozycji pojęcia „zezwoleń na inwestycje” i jednokrotnego przeprowadzania oceny wpływu na środowisko przez inwestycje. W obecnym stanie prawnym ocena oddziaływania na środowisko może być przeprowadzana dwukrotnie: na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz na etapie wydawania pozwolenia na budowę oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

tyle relewantna, że przedstawione przez Komisję zarzuty nieprawidłowej transpozycji dotyczyły przepisów odnoszących się do ocen oddziaływania na środowisko i pozwoleń na budowę, które są nowelizowane w przedłożonym projekcie ustawy. Należy zatem ocenić, czy nowelizacja ta nie doprowadzi do ponownego stanu niezgodności przepisów krajowych z przepisami dyrektyw.

Dokonując oceny zgodności przepisów projektu ustawy z przepisami dyrektyw można wyróżnić dwie grupy przepisów. Pierwsza grupa obejmuje przepisy nowelizacji, które zmierzając do realizacji celów dyrektyw, transponują ich przepisy do porządku krajowego. Druga grupa obejmuje natomiast te przepisy projektu ustawy, które choć mieszczą się w przedmiotowym zakresie regulacji dyrektyw, przyjęte zostały w ramach marginesu swobody implementacyjnej, pozostawionej przez dyrektywy państwom członkowskim. Przepisy zaliczone do drugiej grupy regulują zatem zagadnienia, w odniesieniu do których dyrektywa nie ustanowiła określonych wymogów, co upoważnia państwa członkowskie do przyjęcia w tym zakresie dowolnych regulacji pod warunkiem, iż nie będą one stanowiły przeszkody w zapewnieniu pełnej skuteczności przepisów dyrektywy i innych przepisów prawa UE. Cel opinii, jakim jest dokonanie kontroli zgodności projektu ustawy z przepisami dyrektyw, wymaga w pierwszym rzędzie ustalenia, na podstawie przepisów dyrektyw, wzorca kontroli, a zatem analizy i oceny pierwszej grupy przepisów, a następnie ustalenia, czy przepisy zaliczone do drugiej grupy, przyjęte w ramach swobody implementacyjnej, nie sprzeciwiają się osiągnięciu celów dyrektyw.

3.2. Przepisy projektu ustawy transponujące przepisy dyrektyw do polskiego porządku prawnego

Do przepisów projektu ustawy transponujących przepisy dyrektyw do polskiego porządku prawnego zaliczyć należy:

1) art. 48 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, dotyczący odstępiania od przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jako przepis transponujący art. 3 dyrektywy 2001/42/WE,

2) art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, modyfikujący przesłanki rodzące obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę, jako przepis transponujący art. 2 i 4 dyrektywy 85/337/EWG,

3) art. 56 ustawy o ochronie przyrody, poszerzający przesłanki wydawania zezwoleń na odstępstwo od zakazów podejmowania działań dotyczących roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, jako transponujący art. 16 dyrektywy siedliskowej.

ad. 1) Planowanie działań jest jedną z podstawowych zasad prawa ochrony środowiska (art. 8 ustawy – Prawo ochrony środowiska), a realizacji tej zasady służy m.in. przeprowadzanie ocen oddziaływania na środowisko

przez projekty dokumentów planistycznych i indywidualne przedsięwzięcia inwestycyjne.

Obowiązek dokonywania ocen wywieranych przez dokumenty planistyczne na środowisko ustanowił art. 3 dyrektywy 2001/42/WE, transponowany do polskiego porządku prawnego poprzez art. 46-58 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Projekt ustawy nowelizuje te przepisy przewidując rozszerzenie katalogu dokumentów planistycznych, których przyjęcie nie będzie wymagało opracowania ocen wpływu na środowisko. Możliwość odstąpienia od przeprowadzania tego rodzaju oceny ustala art. 3 ust. 3 dyrektywy 2001/42/WE stanowiąc, że plany i programy wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, które określają użytkowanie małych obszarów na poziomie lokalnym oraz niewielkie zmiany tego rodzaju planów i programów, wymagają przeprowadzania oceny na środowisko tylko wtedy, gdy państwa członkowskie stwierdzą, że mogą one potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko. Oznacza to, że granice kompetencji państwa członkowskiego do odstąpienia od przeprowadzania oceny wpływu na środowisko przez plany i programy wyznaczają przesłanki związane z cechami obszaru, do którego odnoszą się te plany i programy (określonymi w dyrektywie jako „mały obszar na poziomie lokalnym”), nieznacznym zakresem zmian dokonywanych w przyjętych już planach i programach oraz stwierdzeniem przez właściwy organ, że przyjmowane plany i programy nie mogą potencjalnie powodować znaczącego wpływu na środowisko.

Implementując ten przepis do porządku krajowego w art. 48 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku przewidziano, że organ opracowujący projekty dokumentów wymagających przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, wymienionych w art. 46 ust. 1 tej ustawy, może odstąpić od przeprowadzania tego rodzaju oceny. Możliwość ta została uzależniona od uznania przez ten organ, że realizacja projektów dokumentów nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko (art. 48 ust. 1), a projekty dokumentów wprowadzają niewielkie modyfikacje w ustaleniach przyjętych już dokumentów lub dotyczą obszarów w granicach jednej gminy (art. 48 ust. 2).

Odnosząc określone w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2001/42/WE przesłanki umożliwiające nieprzeprowadzanie ocen wpływu na środowisko przez plany i programy oraz sposób ich transpozycji do porządku krajowego w art. 48 ust. 1 i 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, dotyczącym możliwości odstąpienia od wymogu opracowania strategicznej oceny wpływu na środowisko stwierdzić można, że pomiędzy przepisami wspólnotowymi i krajowymi nie zachodzi sprzeczność. Przepisy krajowe uzależniają bowiem możliwość odstąpienia od przeprowadzania strategicznej oceny wpływu na środowisko od przesłanek ustalonych w prawie wspólnotowym, tj. wymaganych cech obszaru, do którego odnoszą się plany i programy (ujętych w ustawie jako „ob-

szar w granicach jednej gminy”), nieznacznego zakresu zmian dokonywanych w przyjętych już planach i programach oraz uznania przez właściwy organ, że realizacja projektów dokumentów nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.

Nowość, jaką wprowadza projekt ustawy, polega na rozszerzeniu katalogu projektów dokumentów, w odniesieniu do których organ, przy zachowaniu powyżej wskazanych przesłanek, będzie mógł odstąpić od przeprowadzania strategicznej oceny wpływu na środowisko. Obecnie, listę projektów tych dokumentów określa w art. 46 ust. 1² ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, natomiast nowelizacja zmierza do jej poszerzenia o projekty dokumentów wskazane w art. 46 ust. 2³ tej ustawy.

Odnosząc się do tej propozycji można stwierdzić, że nie jest ona niezgodna z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE. Przepisy tej dyrektywy określają bowiem jedynie, za pomocą zwrotów niedookreślonych, przesłanki umożliwiające odstąpienie od dokonywania oceny wpływu na środowisko przez plany i programy. Jak wykazano powyżej, przesłanki ustalone w art. 48 ust. 1 i 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku nie są niezgodne z przesłankami określonymi w dyrektywie 2001/42/WE. Przepisy tej dyrektywy nie ustalają natomiast wykazu dokumentów, w odniesieniu do których możliwe jest odstąpienie od przeprowadzania oceny. Oznacza to, że państwo członkowskie, przy poszanowaniu przesłanek ustalonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE i przepisów innych dyrektyw, może ustanowić tego rodzaju wykaz, a także poszerzać go i zawęzić.

Przyjęcie nowelizacji skutkować będzie tym, że jedynymi projektami dokumentów, których przyjęcie będzie wymagało opracowania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, będą te wymienione w art. 46 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, tj. polityki, strategii, plany lub programy, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000, a które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony. Wymóg przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko przez tego rodzaju dokumenty ustanowiony został dla obszaru Natura 2000 w art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej. Proponowana nowelizacja nie doprowadzi zatem do stanu niezgodności pomiędzy przepisami krajowymi, a przywołanymi przepisami dyrektyw.

---

² Projekty te to: polityki, strategii, plany lub programy w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami leśnictwa rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji, wyznaczających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

³ Projekty te to: koncepcje przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego.

ad. 2) Jak wspomniano, nowelizacja zmierza do zmiany określonych w art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane wymogów uzyskiwania pozwoleń na budowę przez inwestycje wymagające oceny oddziaływania wpływu na środowisko.

Zagadnienia ocen wywieranych przez inwestycje na środowisko reguluje dyrektywa 85/337/EWG. Dyrektywa ta w art. 2 ust. 1 wprowadza obowiązek sporządzania tego rodzaju ocen stanowiąc, że „[p]aństwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić, że przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko naturalne, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, podlegają ocenie w odniesieniu do ich skutków przed udzieleniem zezwolenia”. Dyrektywa zmierza zatem do zapewnienia, by przed wydaniem zezwolenia na inwestycję, która może znacząco oddziaływać na środowisko, była przeprowadzana ocena jej skutków na środowisko. Poprawność tego wniosku potwierdza również motyw 10 preambuły do dyrektywy 85/337/EWG, zgodnie z którym „zezwolenia na publiczne lub prywatne przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko, powinny być udzielane jedynie po uprzednim wykonaniu oceny możliwych znaczących skutków środowiskowych tych przedsięwzięć”. Użyte w dyrektywie pojęcie „zezwolenie na inwestycje” odnoszone jest w polskim prawie do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia (art. 71 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku) oraz do decyzji końcowej zezwalającej na realizację przedsięwzięcia, jaką w praktyce najczęściej jest pozwolenie na budowę (art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane)⁴.

Analizę nowelizacji należy poprzedzić uwagą, że w obecnym stanie prawnym roboty budowlane prowadzone są na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 28 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane) lub zgłoszenia, jeżeli spełnione są przesłanki z art. 29 ust. 1 i 2 ustawy, zwalniające z wymogu uzyskania pozwolenia na budowę (art. 30 ustawy - Prawo budowlane). Niezależnie, nowelizowany art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane ustanawia obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę, jeżeli realizowane przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko lub negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru, ani nie wynikają z tej ochrony, w rozumieniu ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Przepis ten wymaga zatem, by w przypadku przedsięwzięcia, które może znacząco oddziaływać na środowisko⁵ lub znacząco

---

⁴ Uzasadnienie projektu ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (druk nr 768), str. 14.

⁵ Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004 r., Nr 257 poz. 2573).

negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000⁶, wydawane było również pozwolenie na budowę. Oznacza to, że nawet jeżeli przedsięwzięcie spełnia przesłanki z art. 29 ust. 1 i 2 ustawy - Prawo budowlane uprawniające do realizowania go na podstawie zgłoszenia, lecz jednocześnie może znacząco oddziaływać na środowisko lub negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000, jego rozpoczęcie wymaga, zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, wydania pozwolenia na budowę, a wcześniej przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 59, art. 61, art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku). Taki stan prawny zapewnia realizację celów dyrektywy 85/337/EWG, albowiem przed wydaniem zezwolenia na inwestycję, *in casu* pozwolenia na budowę, które może znacząco oddziaływać na środowisko, przeprowadzana jest ocena oddziaływania inwestycji na środowisko.

Analizowana nowelizacja modyfikuje przesłanki rodzące obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę. Przewiduje bowiem, że pozwolenia na budowę wymagać będą przedsięwzięcia wymagające przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko oraz wymagające przeprowadzania oceny oddziaływania na obszar Natura 2000. Wymogi przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, do których odsyła nowelizowany art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, zawarte są w art. 59 i nast. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i pozostają niezmienione. Przyjęcie nowelizacji skutkować będzie tym, że inwestycje niewymagające przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko nie będą musiały również uzyskać pozwolenia na budowę, będą mogły być zatem realizowane na podstawie zgłoszenia. Przyjęcie takiego rozwiązania oznacza, że ciężar pierwszej oceny skutków wywieranych przez inwestycję na środowisko spocznie na wnioskodawcy. Jeżeli uzna on, że inwestycja wymaga przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko (art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane w zw. z art. 59 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku), ubiegać się będzie o pozwolenie na budowę, a wcześniej o ocenę oddziaływania na środowisko i decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. W tym przypadku cel dyrektywy 85/337/EWG będzie zrealizowany. Jeżeli natomiast, w jego ocenie, inwestycja nie będzie wymagała przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, uprawiony będzie realizować ją na podstawie zgłoszenia (art. 30 ustawy - Prawo budowlane). W tym przypadku pełna realizacja celów dyrektywy 85/337/EWG wymaga zapewnienia, by organ, do którego wpływa zgłoszenie, miał realną możliwość weryfikacji, czy dana inwestycja rzeczywiście nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i, co za tym idzie, wydania pozwolenia na budowę. Uznać można, że możliwość taką stwarza art. 30 ust. 6 ustawy - Prawo budowlane, który upoważnia organ do wniesienia sprzeciwu,

---

⁶ Pojęcie „znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000” zostało zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.

jeżeli zgłoszenie dotyczy budowy lub wykonania robót budowlanych objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę. Uznać bowiem można, że organ będzie mógł wnieść sprzeciw, gdy wnioskodawca błędnie uzna, że przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, z naruszeniem art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, i przystąpi do jego realizacji na podstawie zgłoszenia. Jednakże należy zauważyć, że art. 30 ust. 2 ustawy - Prawo budowlane, wyznaczający zakres informacji składanych w zgłoszeniu, nie wymienia informacji dotyczących ocen oddziaływania na środowisko przez inwestycję podlegającą zgłoszeniu. Oznacza to, że organ może nie mieć dostępu do informacji umożliwiających ustalenie, czy wnioskodawca prawidłowo zakwalifikował inwestycję jako niewymagającą przeprowadzenia oceny na środowisko. W takim stanie rzeczy cel dyrektywy 85/337/EWG może nie być w pełni skutecznie realizowany.

ad. 3) Kolejna zmiana dotyczy ustawy o ochronie przyrody. Projekt ustawy, dodając do art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody nowy pkt 4a, zmierza do poszerzenia katalogu przesłanek umożliwiających Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów ustalonych w art. 51 i 52 tej ustawy, odnoszących się roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową. Obecnie zgodnie z art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, zezwolenia te są wydawane, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie spowodują zagrożenia dla dziko występujących populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów i spełnione są przesłanki ustalone w pkt 1-6 tego artykułu. Nowelizacja rozszerza katalog tych przesłanek, umożliwiając wydanie zezwolenia, jeżeli zakazane działania wynika „z innych koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska (...)”. Odnosząc projektowany przepis do przepisów dyrektywy siedliskowej należy wskazać, że art. 16 ust. 1 tej dyrektywy upoważnia państwa członkowskie do wprowadzania odstępstw od ustanowionych w tym akcie prawnym obowiązków ochrony, po spełnieniu ustalonych tam przesłanek. Punkt c art. 16 ust. 1 dyrektywy siedliskowej upoważnia państwa członkowskie do wprowadzania odstępstw „w interesie zdrowia i bezpieczeństwa publicznego lub z innych powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego, w tym z powodów o charakterze społecznym lub gospodarczym oraz powodów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska”. Zestawiając nowelizowany art. 56 ust. 4 pkt 4a ustawy o ochronie przyrody z art. 16 ust. 1 pkt c dyrektyw siedliskowej stwierdzić można, że nie występuje między nimi sprzeczność.

Na marginesie można odnotować, że przepisy art. 16 ust. 3 dyrektyw siedliskowej nakładają na państwa członkowskie obowiązki sprawozdawcze

dotyczące informowania Komisji o zastosowanych na mocy tego artykułu odstępstwach. Przepisy te szczegółowo określają zakres informacji i częstotliwość ich przekazywania. Przepis ten transponowany został do polskiego porządku prawnego poprzez art. 56 ust. 9 ustawy o ochronie środowiska, który wskazuje jedynie, że wynikający z prawa UE obowiązek przygotowania i przedstawiania Komisji raportów dotyczących ochrony gatunkowej, spoczywa na ministrze właściwym do spraw środowiska. Taki sposób implementacji może budzić zastrzeżenia dotyczące jego kompletności, gdyż stosowanie przepisów krajowych wymaga ich każdorazowej interpretacji w świetle przepisów dyrektywy.

Projekt ustawy zmierza również do nadania nowej treści art. 56 ust. 4a ustawy o ochronie przyrody, a zmiana ta związana jest z przedstawioną powyżej nowelizacją art. 56 ust. 4 pkt 4a tej ustawy. Nowy art. 56 ust. 4a ustawy o ochronie przyrody, w przypadku wystąpienia wymogów nadrzędnego interesu publicznego, o których mowa w nowelizowanym art. 56 ust. 4a tej ustawy, ma umożliwić wydawanie zezwoleń na niszczenie siedlisk i ostoi ptaków. Możliwość odstąpienia od obowiązków ochronnych ustalonych w dyrektywie ptasiej wprowadza art. 9 tej dyrektywy, określając przesłanki i warunki korzystania z tej możliwości. Stwierdzić zatem można, że nie zachodzi sprzeczność pomiędzy przepisami nowelizacji, a przepisami dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej.

3.3. Przepisy projektu ustawy przyjęte w ramach marginesu swobody pozostawionej przez dyrektywę państwom członkowskim

Do przepisów ustawy, które mieszczą się w przedmiotowym zakresie regulacji dyrektyw, lecz przyjęte zostały w ramach marginesu swobody implementacyjnej, pozostawionej przez dyrektywę państwom członkowskim zaliczyć można:

- przepisy kompetencyjne ustalające uprawnienia organów krajowych, realizowane w toku opracowywania ocen wpływu na środowisko i wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 57, art. 75, art. 156 i 156 lit. a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, uchylenie art. 381 ustawy - Prawo ochrony środowiska) oraz w toku wydawania zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości w obrębie pasa drogowego drogi publicznej (art. 83 ustawy o ochronie środowiska);
- przepisy proceduralne, modyfikujące tryb dokonywania ocen oddziaływania na środowisko i wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, a mianowicie przepisy dotyczące zawieszania postępowań (art. 65 ust. 5 i 6, art. 88 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku), niezaskarżalności postanowień o zawieszeniu (art. 69 ust. 5 ww. ustawy), terminów składania

dokumentów (art. 72 ust. 1, art. 74 tej ww. ustawy), a także o przenoszeniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podmiot trzeci, doprecyzowujące zakres tego rodzaju decyzji i określające tryb jej zmiany (art. 72 lit. a, art. 84, art. 87, art. 155 ww. ustawy);

- przepisy ustalające podległość służbową między organami (art. 130 ust. 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku);
- przepisy o charakterze korygującym, tj. art. 67 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku rektyfikujący błędne odesłanie do przepisów, przepis uchylający art. 72 ust. 7 tej ustawy, który w obecnym stanie prawnym nie jest stosowany ze względu na zakończenie procedury wyznaczenia obszarów Natura 2000 oraz art. 51 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które błędnie wyznaczał organ właściwy w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- przepis doprecyzowujący, tj. art. 52 ust. 1 pkt 11 ustawy o ochronie przyrody, który dookreśla, że wprowadzane zakazy dotyczące umyślnego płoszenia i niepokojenia dziko występujących zwierząt objętych ochroną gatunkową będą dotyczyć płoszenia i niepokojenia „mogącego mieć znaczący wpływ na stan zachowania populacji gatunku”. Zmiana ta umożliwiła prowadzenie działań w ramach gospodarki leśnej, które nie mają znaczącego wpływu na stan zachowania populacji gatunku, przy czym podjęcie czynności mogących taki skutek wywołać wymagać będzie uzyskania zezwolenia.

Powyżej wskazane przepisy odnoszą się do kwestii pozostających w ramach organizacyjnej lub proceduralnej autonomii państw członkowskich lub zmierzają do poprawy błędów, a ich przyjęcie nie powinno wpłynąć na osiągnięcie celów dyrektyw.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

*Opracował: Wydział Analiz Legislacyjnych
Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu*

Lech Czapla

Kopia

Warszawa, 28 września 2009 r.

BAS-WAL-1843/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku
i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska
oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych
ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Arkadiusz Litwiński)
z prawem Unii Europejskiej**

Sporządziła: Justyna Łacny
Weryfikował: Ziemowit Cieślik

Warszawa, 28 września 2009 r.

BAS-WAL-1844/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
dotycząca możliwości uznania poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,
udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania
na środowisko oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Arkadiusz Litwiński) za projekt ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej
w rozumieniu art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mającej na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw przewiduje zmiany w: ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 Nr 156, poz. 118 ze zm.), ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm.), ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 ze zm.) oraz ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 ze zm.).

Opiniowany projekt ustawy może zostać uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej. Przepisy tego projektu zmierzają bowiem do wykonania następujących dyrektyw:

- 1) art. 48 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, dotyczący odstąpienia od przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, zmierza do wykonania art. 3 dyrektywy 2001/42/WE;
- 2) art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, modyfikujący przesłanki rodzące obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę, zmierza do wykonania art. 2 i 4 dyrektywy 85/337/EWG;

3) art. 56 ustawy o ochronie przyrody, poszerzający przesłanki wydawania zezwoleń na odstępstwo od zakazów podejmowania działań dotyczących roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, zmierza do wykonania art. 16 dyrektywy siedliskowej.

Opiniowany projekt ustawy może zostać uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Opracował: Zespół Analiz Legislacyjnych

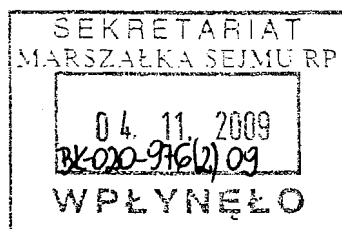
Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskryptory Bazy REX: Unia Europejska, ochrona środowiska

Arkadiusz Litwiński
Posel na Sejm RP
Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska

Warszawa, 04.11.2009 r

Marszałek
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W nawiązaniu do pisma z dnia 8 października 2009 roku (znak PS-111-P/09) po zasięgnięciu opinii Ministra Środowiska, a także Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska informuję, że przyjęcie projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw złożonego u Pana Marszałka w dniu 9 września 2009 roku nie spowoduje zwiększenie wydatków budżetu państwa i gospodarki narodowej.

Szereg uproszczeń procedury środowiskowej przewidzianych w przedłożonym projekcie umożliwi sprawniejsze i szybsze przygotowanie inwestycji, a co za tym idzie przynieść może trudne do oszacowania oszczędności w kosztach z tym związanych.

Z poważaniem

Arkadiusz Litwiński

W załączeniu :

Pismo Sekretarza Stanu
W Ministerstwie Środowiska
Stanisława Gawłowskiego
GDOŚ/BP/078/1308/09/ACCH
z dnia 3.11.2009

Warszawa, dnia 3 listopada 2009 r.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE
ŚRODOWISKA**

Stanisław Gawłowski

GDOŚ/BP/078/1308/09/ACCH

**Pan
Arkadiusz Litwiński
Klub Parlamentarny
Platformy Obywatelskiej**

Szanowny Panie Posle

W nawiązaniu do prac nad poselską poprawką ustawy z dnia 3 października 2008 r. w zakresie zmiany ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, poniżej odnosząc się do zapytania o skutki budżetowe poszczególnych zmian dla Budżetu Państwa i gospodarki narodowej uprzejmie wyjaśniam co następuje;

Art. 1. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 48:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ opracowujący projekty dokumentów, o których mowa w art. 46 pkt 1 i 2, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli uzna, że realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.”;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiana do art. 48 ust. 1 ma na celu umożliwienie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko także w przypadku dokumentów wymienionych w art. 46 ust. 1, tj. koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego. Z uwagi na szczególny charakter ochronny obszarów Natura 2000 projekt w art. 48 ust. 2 wyłącza możliwość odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania w odniesieniu do niewielkich modyfikacji projektów dokumentów, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000.

2) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Organem właściwym w sprawach opiniowania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest:

1) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w przypadku dokumentów opracowywanych i zmienianych przez naczelne lub centralne organy administracji rządowej;

2) regionalny dyrektor ochrony środowiska - w przypadku dokumentów innych niż wymienione w pkt 1.

2. W przypadku opiniowania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko dokumentu, którego planowana realizacja obejmuje obszar dwóch województw, opinię wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się większa część terenu, na którym ma być realizowany ten dokument, w porozumieniu z zainteresowanym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

3. W przypadku opiniowania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko dokumentu, którego planowana realizacja wykracza poza obszar dwóch województw, opinię wydaje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

W przypadku gdy opiniowanie dotyczy dokumentu, którego realizacja obejmuje obszar dwóch województw opinię będzie wydawał regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się większa część terenu, na którym będzie realizowany dokument, w porozumieniu z zainteresowanym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska. Natomiast w przypadku gdy opiniowanie dotyczy dokumentu, którego realizacja wykracza poza obszar dwóch województw opinię wydaje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

3) w art. 63 dodaje się ust.5 i ust. 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.”;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

W art. 63 ust. 5 i 6 wprowadza się zmiany umożliwiające zawieszenie postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dotyczącego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Jest to analogiczne rozwiązanie jak obowiązujące już na podstawie art. 69 ust. 4 zawieszenie postępowania dotyczącego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

4) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowiącej część postępowania

w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10 i 14, powinien:

1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9 i pkt 11-13, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane;

2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9 i pkt 11-13, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane.”;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiany proponowane w art. 67 mają na celu korektę błędnych przywołań wprowadzonych w art. 36 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego.

5) w art. 69 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje zażalenie”.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Jedynym zainteresowanym w sprawie zawieszono postępowania dotyczącego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca. Przepis ten ma na celu przyspieszenie prowadzonej procedury. (dot. art. 69 ust. 5). W ust. 6 nakłada się na wnioskodawcę obowiązek złożenia wypisu z ewidencji gruntów w momencie przedłożenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przepis ten wyeliminuje konieczność aktualizowania takich wypisów w przypadku gdyby były one składane, tak jak tego wymaga obecnie ustawa, w dacie składania wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

6) w art. 72:

a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, polegających na odstąpieniu od zatwierdzonego projektu budowlanego dotyczącym:

a. charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji,

b. zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne

- które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Termin, o którym mowa w ust. 3, może ulec wydłużeniu o 2 lata, na wniosek strony, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do wydania postanowienia w sprawie wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy jest organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach”.

c) po ust. 4 dodaje się ust 4a w brzmieniu:

„4a.Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, przysługuje zażalenie.”

d) uchyla się ust.7;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Proponowana zmiana wskazuje sposób w jaki organ rozstrzyga o możliwości wydłużenie 4-letniego terminu do składania wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-14, od dnia kiedy decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o 2 lata, na podstawie przesłanek wskazanych w art. 72 ust. 4.

7) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji.

2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.”;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiana umożliwi przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na inny podmiot jeżeli przyjmie on warunki zawarte w przenoszonej decyzji. Zmiana ta będzie dużym udogodnieniem dla podmiotów realizujących przedsięwzięcia wymagające uzyskania takiej decyzji.

8) w art.74 ust.1 uchyla się pkt.6;

„6) uchylony”

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

9) w art.74 dodaje się ust.1a i ust.1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wypis z ewidencji gruntów obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”.

„1b. W przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wypis z ewidencji gruntów obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie przedkłada się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne. Jeżeli postanowienie stwierdza obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stosuje się ust.1a”.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

10) w art.75 ust.1 pkt.1 dodaje się lit.g) w brzmieniu;

„lit. g) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w literach a)-d).”

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

11) w art. 84 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 1, właściwy organ nie określa uwarunkowań, o których w art. 82 ust. 1”.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiana zawarta w art. 84 ust. 1 a ma charakter porządkujący.

12) art. 87 otrzymuje brzmienie:

"Art. 87. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiana ma na celu wyjaśnienie relacji art. 87 ustawy do art. 155 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Wyłącza się zastosowanie art. 155 Kpa w odniesieniu do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

13) w art. 88 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływania przedsięwzięcia na środowiska.”;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

14) do art. 130 dodaje się ust.4 w brzmieniu:

„Art.130 ust.4 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska podlega Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska”.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

15) w art. 153 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 1, wydane przez:

- 1) **ministra właściwego do spraw środowiska oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska - nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy;**
- 2) **wojewodów, marszałków województw, organy inspekcji sanitarnej, dyrektorów urzędów morskich, starostów oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska - nie przysługuje zażalenie.”;**

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmieniany w art. 153 przepis przejściowy ma na celu wyeliminowanie wątpliwości co do zakresu postanowień wydanych w sprawach wszczętych jeszcze na podstawie przepisów ustawy z dnia – Prawo ochrony środowiska a nie zakończonych decyzją ostateczną, od których nie przysługuje zażalenie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

16) po art. 155 dodaje się art. 155a w brzmieniu:

"Art. 155a. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanej na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 144.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Dodaje się przepisy umożliwiające dokonanie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej na podstawie ustawy – Prawo ochrony środowiska w trybie obecnie obowiązujących przepisów.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiana do art. 29 ust. 3 – Prawa budowlanego wyłącza z katalogu przedsięwzięć, które będą wymagały pozwolenia na budowę, te dla których nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub na obszar Natura 2000.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.) uchyla się art. 381.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Uchylenie art. 381 ustawy Prawo ochrony środowiska ma charakter porządkujący. Zgodnie z uchylanym przepisem organami ochrony środowiska właściwymi w sprawach postępowania w sprawach oceny oddziaływania na środowisko dla planów i programów, o których tam mowa, są minister właściwy do spraw środowiska oraz wojewoda. Kompetencje w tym zakresie są obecnie w sposób odmienny uregulowane w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych - wojewoda;”

2) w art. 53 w ust. 4 pkt 10a otrzymuje brzmienie:

„10a) wojewodą, marszałkiem województwa oraz starostą w zakresie zadań rządowych albo samorządowych, służących realizacji inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 - w odniesieniu do terenów, przeznaczonych na ten cel w planach miejscowych, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;”.

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiana zaproponowana w art. 51 ust. 1 pkt ustawy z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma na celu wskazanie organu właściwego dla wydania decyzji w sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych. Zmiana właściwości organu z wojewody na regionalnego dyrektora ochrony środowiska została błędnie dokonana w *ustawie o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (ustawa oos)*. Powyższa poprawka ma na celu przywrócenie stanu sprzed zmiany dokonanej w ustawie oos.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52 ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) umyślnego płoszenia i niepokojenia mogącego mieć znaczący wpływ na stan zachowania populacji gatunku;”;

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej.

Zmiana proponowana do art. 52 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r . o ochronie przyrody ma na celu umożliwienie racjonalnej gospodarki leśnej, która z założenia nie powinna mieć znaczącego wpływu na stan zachowania populacji gatunku. Działań podejmowanych w ramach planów urządzenia lasu nie będzie można wówczas uznać za sprzeczne z prawem z

zakresu ochrony przyrody. W przypadku działań z zakresu gospodarki leśnej, mogących znacząco oddziaływać na okazy gatunków chronionych i ich siedlisk, wymagane jest uzyskanie indywidualnego zezwolenia na odstępstwo od zakazów w stosunku do zwierząt objętych ochroną, wydawane na podstawie art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody. Za działania takie należy rozumieć umyślne naruszanie zakazów z zakresu ochrony gatunkowej podczas wykonywania czynności stojących w sprzeczności z planem urządzenia lasu, który to został przyjęty w procedurze oceny oddziaływania na środowisko.

3) do art.56 dodaje się w ust.4 pkt 4a):

„4a) wynikają z innych koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska, lub”

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

3) w art.56 ust.4a otrzymuje nowe brzmienie:

„4a. Zezwolenie, o którym mowa w ust.4 pkt.4a w przypadku gatunków ptaków może być wydane wyłącznie na odstępstwo od zakazu określonego w art. 52 ust.1 pkt 4 .

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

4) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości może nastąpić, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, po uzyskaniu zezwolenia wydanego przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta na wniosek posiadacza nieruchomości. Jeżeli posiadacz nieruchomości nie jest właścicielem - do wniosku dołącza się zgodę jej właściciela.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta wydaje zezwolenie, o którym mowa w ust.1, w obrębie pasa drogowego drogi publicznej, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

2b. Niewyrażenie stanowiska w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu zezwolenia, o którym mowa w ust. 2a, przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska uznaje się za uzgodnienie zezwolenia.”

Powyższa zmiana nie wpłynie na zwiększenie wydatków w ramach planowanego Budżetu Państwa i gospodarki narodowej. Zmiana ma na celu doprecyzowanie, uporządkowanie oraz usprawnienie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko.

Art. 6. Do spraw wszczętych na podstawie art. 72 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie ustawy, a niezakończonych wydaniem decyzji ostatecznej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Z
Janusz Isakowski

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 26 października 2009 r.

ZW/0714/99/09

SEKRETARIAT SZEFA KS

WPLYNĘŁO
dnia 27 10 2009 200..... r.
[Signature]
(podpis)

Szanowny Pan
Lech Czapla
p.o. Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 07 października 2009 roku, w sprawie przedłożenia opinii w sprawie poselskiego projektu ustawy „o zmianie ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw”, w załączeniu, uprzejmie przesyłam opinię otrzymaną z województwa małopolskiego.

Z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

**Uwagi Województwa Małopolskiego do projektu ustawy
„o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,
udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania
na środowisko oraz niektórych Innych ustaw”**

W zakresie funkcjonowania ustawy z dnia 3 października 2008r., „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”, oraz mając na względzie przedłożony do konsultacji projekt zmiany ww. ustawy należy zwrócić uwagę na następujące kwestie:

- 1) Art. 47 ustawy obowiązującej - treść wspomnianej normy wydaje się być nieprecyzyjna. Mając na względzie jej zapisy, należy stwierdzić, iż strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty dokumentów, jeśli zostanie stwierdzone, że „ (...) wyznaczają one ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i że realizacja postanowień tych dokumentów może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko” takie niejednoznaczne określenie daje szeroką dowolność w interpretacji i komplikuje proces planowania finansowania opracowywania tych dokumentów.
- 2) Art. 77 ustawy obowiązującej -proponuje się w treści art. 77 wspomnianej ustawy dodać w ustępie pierwszym pkt. 3 w brzmieniu: „Zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 378 ustawy Prawo ochrony środowiska”. W obecnym stanie prawnym Marszałek Województwa nie ma żadnego wpływu na ustalanie istotnych warunków funkcjonowania instalacji, na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tymczasem jest organem właściwym do wydawania pozwoleń zintegrowanych, pozwoleń na emisję gazów i pyłów do powietrza, pozwoleń na wytwarzanie odpadów oraz pozwoleń wodnoprawnych dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym, aby uniknąć sytuacji, że kwestie istotne z punktu widzenia późniejszego wydawania tych decyzji zostaną pominięte na etapie inwestycyjnym, konieczne jest włączenie Marszałka Województwa do procedury wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Analogiczna sytuacja dotyczy starosty powiatu w odniesieniu do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 26 października 2009 r.

ZW/0714/100/09

SEKRETARIAT SZEFA KS
WPŁYNEŁO

dnia 30.10.2009 r. 200..... r.

.....
(podpis)

Szanowny Pan
Lech Czajła
p.o. Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W ślad za naszym pismem z dnia 26 października br. o nr. ZW/0714/100/09 w sprawie przedłożenia opinii dotyczącej poselskiego projektu ustawy: „o zmianie ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw”, w uzupełnieniu przesyłamy uwagi otrzymane z województwa podkarpackiego.

Z uprzejmym pozdrowieniem

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

RŚ.VI.NS.0724/1-13/09

Rzeszów; 2009-10-

Pan

Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura

Związku Województw RP

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 października 2009 r. (przesłane drogą elektroniczną), dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, przedstawiam swoje stanowisko w sprawie:

1. Regulacja nadal nie dostosowuje przepisów zmienianej ustawy do przepisu art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko i tym samym marszałkowie województw nadal są eliminowani z udziału w postępowaniu w przedmiocie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 wskazanej powyżej dyrektywy państwa członkowskie są obowiązane podjąć niezbędne środki, aby zapewnić władzom z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska - których może dotyczyć dane przedsięwzięcie - możliwość wyrażenia o nim opinii.

Zainteresowanie marszałków województw udziałem w postępowaniu dotyczącym ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wynika z faktu, iż od dnia 1 stycznia 2008 r. na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej (Dz. U. Nr 175, poz. 1462 z późn. zm.) prowadzą oni sprawy dotyczące wydawania pozwoleń emisyjnych dla takich przedsięwzięć, a także opracowują programy redukcji zanieczyszczeń.

Rozstrzygnięcia zapadłe w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach, ustalone w wyniku prowadzenia procedury ooś, wywierają wpływ na późniejsze ustalanie przez marszałków województw warunków funkcjonowania instalacji, czy też scenariuszy działań naprawczych. Tym samym marszałków województw w świetle art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG należy uznać za „organ o szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska, którego może dotyczyć

dane przedsięwzięcie" dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym ustawodawca **ma obowiązek** zapewnić marszałkom możliwość wzięcia udziału w postępowaniu oś dla takich przedsięwzięć poprzez umożliwienie wydania stosownej opinii.

2. Odnośnie przepisów zawartych w dziale IV rozdziale 1:

Wydaje się właściwym określenie przez ustawodawcę, czy uzgodnienia, o których mowa w art. 47 oraz art. 48, oraz opinie, o których mowa w art. 54 ustawy, powinny zapaść w formie postanowień, czy też można ich dokonać zwykłym pismem. Należy wskazać, iż art. 106 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego ma zastosowanie w sprawach, które kończą się wydaniem decyzji administracyjnej.

3. Odnośnie proponowanego brzmienia art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. g):

Proponuję zrezygnować z powyższej regulacji. Przepis art. 75 w obecnym brzmieniu stanowi już o właściwości organu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w literach a) – d).

Ewentualnie przepisowi proponuję nadać brzmienie:

„lit. g) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w literach a) – f).”.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Zygmunt Cholewiński

GENERALNA DYREKCJA OCHRONY ŚRODOWISKA

Departament Ocen Oddziaływania na Środowisko

DOOŚsoos-070/2668/13 6 7/09/dj/52

Warszawa, 02.11.2009 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
W P Ł Y N Ę Ł O

dnia.....05.11.2009..... 200..... r.

.....
(podpis)

**Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu**

Odpowiadając na pismo z dnia 07.10.2009 r. znak: Ps-171/09, przekazujące poselski projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) do zaopiniowania przez Krajową Komisję do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, pragnę przekazać poniższe informacje.

Przekazany projekt został przedłożony na posiedzeniu, w którym udział wzięli Zastępca Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, prezydium Krajowej Komisji do Spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, prezydium Regionalnych Komisji do Spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska.

W trakcie obrad zwrócono uwagę na kwestie ważności decyzji środowiskowej oraz trybu wydawania ewentualnego jej przedłużenia. Poruszone zostały również zagadnienia dotyczące kompetencji przygotowywania i egzekwowania nałożonego w decyzji środowiskowej obowiązku wykonywania analizy porealizacyjnej.

Pragnę poinformować, że poselski projekt ustawy został zaopiniowany pozytywnie.

**Przewodniczący
Krajowej Komisji do Spraw Ocen
Oddziaływania na Środowisko**

Prof. nzw. dr hab. inż. Andrzej Kraszewski